(kit, nummer 12)

FRIVILLIGHED

PÅ SKOLESKEMAET

Udfordringskort
 # 1

FRAVÆR AF NÆRVÆR

Udfordringskort # 1

Måske kender I til følelsen af, at der mangler nærvær? Følelsen af at man er sammen med nogle, men alligevel er langt fra hinanden.

Det kan f.eks. være, når ens venner eller familie er travlt optaget af deres smartphone og sociale medier, imens man er sammen.

I skal arbejde med jeres bud på en frivillig indsats, der kan bidrage til at give mere nærvær.

I skal vælge en bestemt målgruppe – fx unge, voksne, børn eller andre og udtænke en indsats, der kan gøre dem mere nærværende.

Det kunne fx være:

- Sociale aktiviteter der giver nærvær
- Debatarrangementer
- En kampagne
- Osv.

Tænk over, hvordan I får fat I målgruppen og får dem til at deltage. Husk at indsatsen skal være baseret på frivilligt arbejde og ikke på lønnede medarbejderes arbejdskraft!

Det skal også være realistisk og muligt at gennemføre – fx af jer selv eller andre frivillige.

Måske har I også selv erfaringer med manglende nærvær, som I kan lade jer inspirere af?

Eksempler og udtalelser om nærvær

Uddrag fra debatindlæg i Politiken 'Det er chokerende, hvor mange børn der savner kontakt med deres forældre' af Carl Plesner, som fortæller om en episode i en skoleklasse, hvor han snakker med dem om, hvilke behov de ønsker at sætte fokus på i deres liv:

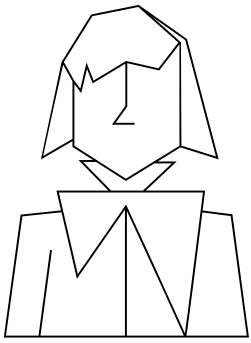
I hånden holder han ordet 'nærvær'... Han fortæller om en far, som rejser meget og sjældent er hjemme. Jeg spørger ham, hvad han lægger i ordet nærvær, og han tænker sig omhyggeligt om. Så svarer han, at for ham handler det om 'at opleve at blive oplevet af sin far.' ... Så spørger jeg ham, hvordan det føles, når man ikke 'oplever sig oplevet af sin far', og han svarer stille: »Det føles som at have et kæmpestort, koldt sort hul indeni«.

Jeg synes, at smartphones og sociale medier er smarte. Men jeg savner nærværet. Jeg hører ofte sætningen 'hold da op, hvor vi hygger', sagt i spøg, når hele eller større dele af et selskab sidder med øjnene rettet mod deres små skærme og ikke mod hinanden.

Jeg forstår, at det oftest ikke er ondt ment, men blot en vane lige at tjekke sine notifikationer, svare på et par beskeder og scrolle gennem sin Instagram. Alligevel synes jeg, at det er dybt forstyrrende for nærværet. Jeg føler mig uønsket og overset, når man i mit selskab hellere vil chatte med nogle andre end at rette sin opmærksomhed mod mig.

Mange af mine venner synes, det lyder decideret uoverkommeligt og 'kunne aldrig gå en hel dag uden deres mobil!'. Jeg tror, at det i så fald ville være rigtig sundt for dem at prøve det. For hvorfor er den så livsvigtig? (...) Det burde i det mindste være almindelig høflighed at vente med at tjekke de nyeste opdateringer, til man er færdig med at være sammen med andre.

Uddrag fra debatindlæg i Politiken 'Lad telefonen blive i skuffen' af Rikke Stächer Christensen, gymnasielev

Uddrag fra debatindlæg i Politiken 'Vi krænger os ud på Facebook, men afskyr virkelighedens møder' af Maria Johansen, Kultur- og formidlingsstuderende, Syddansk Universitet:

Lad os gøre os selv og hinanden den tjeneste at lytte aktivt og interesseret, når vi mødes. Lad os lave en bølge af mennesker, som interesserer sig for hinanden og ønsker åbenhed og nærvær i det fysiske møde.

Jeg har lige set på Facebook, at Camillas kat er død. Jeg kan se, at hun har fået 8 hjerter, 2 virtuelle kram og 11 kondolencer. Jeg var lige ved at sende endnu et hjerte, men indså at hendes behov for imaginært fællesskab er tilpas dækket ind.

I stedet vil jeg gå ned efter min cykel, begive mig ud i regnen og lade hende mærke, hvordan den fysiske omfavnelse føles langt bedre end det virtuelle kram. Revolutionen er allerede begyndt!

HVILKE FRIVILLIGE TILTAG KUNNE VÆRE MED TIL AT HJÆLPE?

Med støtte fra

FRIVILLIGCENTER HILLERØD

KULTUR MINISTERIET SLOTS- OG KULTURSTYRELSEN

Udviklet af Vallensbæk Kommune i samarbejde med Center for frivilligt socialt arbejde